

*Sławomir Rudziński**

PROJEKT „LIME – LANGUAGES IN MEDIA” – JAK MATERIAŁY MEDIALNE MOGĄ WSPIERAĆ MIGRANTÓW I ICH NAUCZYCIELI W EDUKACJI JĘZYKOWEJ

Słowa kluczowe: glottodydaktyka, projekt „LiMe – Languages in Media”, nauczanie językowe migrantów

Streszczenie. W artykule opisano ideę i postęp prac oraz zamierzone cele projektu europejskiego „LiMe – Languages in Media”. Projekt ten zakłada stworzenie platformy edukacyjnej *moodle* wspierającej proces nauczania/ uczenia się migrantów języka kraju osiedlenia, za pomocą umiejętnego wykorzystania autentycznych materiałów medialnych. Autorzy projektu widzą również w materiałach medialnych ogromne źródło adaptacji kulturowej migrantów. Rezultatem projektu będzie stworzenie gotowych scenariuszy lekcji w oparciu o konkretne materiały medialne dla poziomu A2–B2 w pięciu językach europejskich oraz zestawu ćwiczeń dla migrantów, wspomagających ich w lepszym rozumieniu i pełnym odbiorze materiałów medialnych.

Na początku była wątpliwość.

Trudno wyobrazić sobie współczesną edukację, w tym edukację językową, bez udziału materiałów medialnych w procesie edukacyjnym. Równie trudno wyobrazić sobie kształcenie umiejętności językowych migrantów bez procesu włączania ich w kulturę kraju osiedlenia. I tu sprzężenie zwrotne – jak pobudzać adaptację kulturową bez wykorzystania mediów kraju osiedlenia. Wystarczy sięgnąć po wstęp obowiązkowej lektury studentów pedagogiki:

„Media te [chodzi o mass media i hipermedia – przypis S.R.] decydują o istocie i charakterze kultury popularnej, intensyfikują procesy globalizacji, ale i sprzyjają procesowi odwrotnemu – personalizacji produkcji i odbioru. W niebywałym zakresie upowszechniają kulturę (kultury), zaspokajają i kreują potrzeby, zainteresowania, upodobania [...]” (Gajda 2005, s. 11) oraz: „[...] media te pełnią dominującą rolę w edukacji – instytucjonalnej, równoległej i ustawicznej,

* slawomirrudzinski@gmail.com, Studium Języka Polskiego dla Cudzoziemców, Uniwersytet Łódzki, ul. Matejki 21/23, 90-237 Łódź.

edukacji bez granic wiekowych, społeczno-kulturowych, narodowych” (Gajda 2005, s. 11).

Ale czy naprawdę tak często w naszej praktyce glottodydaktycznej sięgamy po te źródła?

Żyjemy ponoć w globalnej wiosce, bo wszyscy korzystamy z tych samych mediów i wszyscy mamy dostęp do tych samych wiadomości, ale czy na pewno? Jest rzeczą oczywistą, że w piętnaście/ trzydzieści minut po strzelaninie w amerykańskiej szkole osiemnastoletni mieszkaniec np. Ułan Bator wie, ile było ofiar i kto był sprawcą. Czy jednak ten sam osiemnastolatek z Mongolii wie, że w Wielkanoc w Polsce prawie wszyscy jedzą białą kiełbasę, a nieposzanowanie chleba w tym kraju jest nadal uważane za czyn naganny? Z drugiej strony ja sam, mimo bez mała trzydziestu lat praktyki w pracy z migrantami, nie jestem pewien, co Mongołowie jedzą w czasie swoich najważniejszych świąt, a co więcej, tych świąt nie umiem nazwać. Dla mnie ta globalna wioska nadal jest raczej mozaiką lokalnych wzorów, do których możemy dotrzeć bez trudu, ale do których zwykle nie docieramy, bo nie jest nam to potrzebne, bo nas to nie interesuje, bo nie mamy czasu ani boskich zdolności, aby swoją wiedzą ogarnąć cały wszechświat. Docierają do nas informacje o wydarzeniach tragicznych, sensacyjnych, przykuwających uwagę. A co z życiem codziennym w różnych krajach? Co z tradycjami, obyczajowością? Na te pytania zwykle nie otrzymujemy odpowiedzi, co najwyżej papkę informacyjną, a wielokrotnie bardziej dezinformacyjną.

Co ma zatem zrobić przywołany już wcześniej osiemnastoletni Mongoł albo może Angolczyk, czy też dwudziestoletnia Peruwianka, czterdziestoletni Irakijczyk, trzydziestoletni Turek, Syryjczyk, Czeczen, Kurd, Wietnamczyk, Wietnamka..., kiedy nagle zrzędzeniem losów trafia do Polski i tylko czasami wie, że Polska jest położona w Europie i należy do Unii Europejskiej. W jaki sposób mają poznać życie codzienne kraju osiedlenia te same osoby, trafiając do Niemiec, Wielkiej Brytanii, Hiszpanii i innych krajów europejskich?

Oczywiście ich sytuacja edukacyjna może być całkowicie różna i w dużej mierze uzależniona od ich sytuacji prawnej. Jasne dla wszystkich są różnice w dostępie do edukacji językowej i kulturowej w stosunku do migrantów oficjalnych (studentów, rezydentów, współmałżonków, pracowników, biznesmenów itd.) oraz tych nieoficjalnych (uciekierów, nielegalnych imigrantów, pracujących na czarno itp.). Czy jednak jedni, jak i drudzy są jakoś przygotowani do samokształcenia, do korzystania z tak ogromnego źródła edukacji, zarówno językowej, jak i kulturowej, które stanowią media kraju osiedlenia? Czy mają jakiegokolwiek narzędzia, aby z tych mediów skutecznie, użytecznie i ze zrozumieniem korzystać?

Na początku była wątpliwość. Zrodziła się wśród kilkunastu przedstawicieli jednostek edukacyjnych z całej Europy, którzy znali się już wcześniej, gdyż spotykali się, pracując razem w ramach kilku projektów europejskich. I tak powstał nowy projekt – „LiMe – Languages in Media”.

1. PARTNERZY PROJEKTU

Wspomniana wyżej grupa specjalistów nauczania języka ojczystego jako drugiego, tak pełna wątpliwości, to pracownicy:

- Volkshochschule im Landkreis Cham e.V. z Niemiec (koordynator projektu),
- Universidad de Extremadura z Hiszpanii,
- Agenzia per lo Sviluppo Empolese Valdelsa ASEV z Włoch,
- Uniwersytetu Łódzkiego z Polski,
- University of Wolverhampton z Wielkiej Brytanii,
- Language Education and Partnership Ltd. z Wielkiej Brytanii (pełniącego w projekcie funkcję wewnętrznego ewaluatora).

Warto w tym miejscu podkreślić, że troje z partnerów projektu to jednostki o statucie uniwersyteckim, zaś trzy pozostałe są naprawdę dużymi ośrodkami edukacyjnymi, specjalizującymi się w kształceniu językowym migrantów.

Projekt jest finansowany przez europejski program „Uczenie się przez całe życie”.

2. KONTEKSTUALIZACJA

Wątpliwość dała początek temu projektowi, a zatem dość oczywistą konsekwencją tego stanu była konieczność przeprowadzenia badań.

2.1 Cel badań

Celem badań kontekstualizacyjnych było uzyskanie podstawowych informacji dotyczących krajów partnerskich projektu „LiME” na temat: liczby migrantów, ich sytuacji społecznej, ekonomicznej, a przede wszystkim edukacyjnej, tzn. rodzaju, liczby i poziomu szkół językowych dla migrantów, dostępności edukacji językowej, sposobu i frekwencji wykorzystania materiałów medialnych w tejże edukacji oraz oczekiwań samych migrantów co do metod nauczania, a szczególnie – co do użyteczności wykorzystania materiałów medialnych zarówno w procesie edukacji szkolnej, jak i w samokształceniu. Z drugiej strony staraliśmy się uzyskać jak największą ilość informacji na temat wykorzystania mediów jako materiału nauczania w procesie edukacji językowej migrantów od nauczycieli języka własnego jako drugiego, związanych z tym wykorzystaniem trudności i nauczycielskich oczekiwań w tym zakresie.

2.2 Sposób przeprowadzenia badań

Badania zostały przeprowadzone dwustopniowo. Pierwszym etapem były badania desktopowe, dotyczące liczby migrantów, ich odsetka w stosunku do

rodzimej populacji, struktury narodowościowej migrantów, tendencji przyrostu lub zmniejszenia się ich liczby w rodzimej populacji, celów migracji, dostępu do świadczeń socjalnych itd. Badania dotyczyły również stanu edukacji migrantów, możliwości dostępu do edukacji w kraju osiedlenia ze szczególnym naciskiem na możliwość nauki języka kraju osiedlenia.

Drugim etapem badań były badania ankietowe przeprowadzone równolegle za pomocą dwóch ankiet: dla migrantów¹ oraz dla nauczycieli języka kraju osiedlenia (*teachers*) i osób przygotowujących nauczycieli języka rodzimego jako drugiego do wykonywania zawodu (*teacher's trainers*)². Badaniami zostało objętych łącznie 105 nauczycieli i wykładowców oraz 181 uczących się języka docelowego migrantów. Badania te dotyczyły bezpośrednio edukacji językowej, a szczególnie wykorzystania materiałów medialnych w procesie uczenia się/nauczania.

Wszystkie badania zostały przeprowadzone przez pięciu uczestniczących w projekcie partnerów i dotyczyły sytuacji edukacyjnej migrantów w pięciu krajach europejskich, tzn. w Hiszpanii, Niemczech, Polsce, Wielkiej Brytanii i we Włoszech.

2.3 Rezultaty badań

Raporty partnerów³ zostały zebrane, opracowane i podsumowane w raporcie końcowym⁴ przez polskiego partnera, a dokładnie przez prof. Grażynę Zarzycką i mgra Sławomira Rudzińskiego z Uniwersytetu Łódzkiego.

Najważniejsze wyniki badań da się podsumować następująco:

2.3.1 W krajach partnerskich projektu liczba migrantów w rodzimej populacji waha się od 14,6% w Hiszpanii (najwyższy odsetek) do 1,8% w Polsce (najniższy odsetek). Największą liczbę migrantów odnotowuje się w Niemczech (10,7 mln), najniższą nadal w Polsce (0,7 mln). Warto przy tym zauważyć, że o ile dla innych krajów partnerskich imigracja i badania nad nią oraz przygotowanie na przyjęcie migrantów jest chlebem powszednim (nawet dla Hiszpanii, która, jak wskazują w swoim raporcie partnerzy z Universidad de Extremadura, nagle z kraju emigracji stała się krajem imigracyjnym), o tyle w Polsce badania te mają charakter szczytkowy. Bardzo trudno znaleźć wiarygodne dane na temat liczby migrantów, które wahają się od 0,7 do 1,2 mln, a dalej jest coraz gorzej. Nie istnieją wiarygodne dane na temat migrantów pracujących, uczących się itd. Mimo prognoz

¹ Zob. http://www.languages-in-media.eu/sites/default/files/LiMe_WP2_Final%20summary%20report.pdf, s. 39–44.

² Zob. http://www.languages-in-media.eu/sites/default/files/LiMe_WP2_Final%20summary%20report.pdf, s. 34–38.

³ Zob. http://www.languages-in-media.eu/sites/default/files/LiMe_WP2_Final%20summary%20report.pdf, s. 45–220.

⁴ Zob. http://www.languages-in-media.eu/sites/default/files/LiMe_WP2_Final%20summary%20report.pdf, s. 1–220.

zwiastujących, że tak jak Hiszpania z kraju tworzącego migrantów możemy stać się krajem ich przyjmującym, wydaje się, że jako państwo nie jesteśmy przygotowani na to zjawisko.

2.3.2 Struktura demograficzna migrantów w poszczególnych krajach partnerskich jest bardzo zróżnicowana. W Polsce, według pobieżnych danych, dominują przybysze zza naszej wschodniej granicy, tzn. z Białorusi i Ukrainy, lecz brak bezspornych wiarygodnych danych, które mogłyby to potwierdzić, jak wspominałem w kilku powyższych uwagach.

2.3.3 Raporty partnerskie wykazały znaczące różnice w dostępie migrantów do edukacji w zakresie nauczania języka kraju osiedlenia w poszczególnych krajach, jednak wszystkie dowiodły zainteresowania wykorzystaniem materiałów medialnych w obrębie tej edukacji. Równie zainteresowanymi możliwością wykorzystania materiałów medialnych w procesie nauczania lekcyjnego oraz samokształcenia byli migranci⁵.

Wszystkie dokładne dane na temat różnic widzenia procesu nauczania, opierającego się na materiałach medialnych, pomiędzy nauczycielami a uczącymi się, a także preferencje, oczekiwania i wskazywane trudności w wykorzystaniu mediów w procesie edukacyjnym, osoby zainteresowane mogą znaleźć w raporcie finalnym badań kontekstualizacyjnych⁶.

3. ROZWÓJ PROJEKTU

Badania kontekstualizacyjne umożliwiły partnerom projektu przygotowanie oferty edukacyjnej, która, mamy nadzieję, okaże się atrakcyjna zarówno dla uczących się języka docelowego migrantów, jak i dla ich nauczycieli, a nawet wykładowców przygotowujących nauczycieli języka własnego jako drugiego. Początkiem naszej pracy było wyodrębnienie rodzajów mediów oraz ich podrodzajów, które mogłyby być interesujące i użyteczne glottodydaktycznie dla uczących się języka docelowego migrantów oraz ich nauczycieli. W rezultacie wyodrębniono trzy główne typy mediów: media audiowizualne, media audialne, media wizualne. Ogólny, trójstopniowy podział mediów, przyjęty w projekcie „LiMe”, jest zgodny z propozycją zaprezentowaną w pracy *Medium, das/Medien* (Ohm 2010, s. 2017). Szczegółowe omówienia klasyfikacji mediów edukacyjnych można znaleźć w zawartym w niniejszym tomie artykule Grażyny Zarzyckiej: *Media w nauczaniu języków obcych. Koncepcje teoretyczne i wybrane rozwiązania metodyczne*.

Te trzy główne grupy podzielono z kolei na rodzaje ze względu na kanał informacyjny:

⁵ Zob. http://www.languages-in-media.eu/sites/default/files/LiMe_WP2_Final%20summary%20report.pdf, s. 1–220.

⁶ Ibidem.

Tabela 1

Media audio-wizualne	Media audialne	Media wizualne
Film	Radio	Materiały drukowane
Telewizja	Muzyka	Wystawy
Przedstawienia	Strony internetowe	Otoczające ⁷
Strony internetowe		Strony internetowe

W rezultacie otrzymaliśmy jedenaście rodzajów mediów, które zostały następnie podzielone na podrodzaje, np. rodzaj „Film” możemy podzielić na: zwiastun filmowy, komedię, kryminał itd., a rodzaj „Materiały drukowane” na: ulotki, reklamy, ogłoszenia, gazety, czasopisma itd.

Oczywiście jako partnerzy projektu zdajemy sobie sprawę z tego, że podział ten nie jest ani pełny, ani doskonały, jednak z założenia projekt „LiMe” jest projektem praktycznym, mającym dostarczyć migrantom i ich nauczycielom wsparcia w nauczania języków, w żaden sposób nie jest natomiast projektem badawczym w zakresie teorii mediów. Podział służył jedynie podziałowi pracy pomiędzy partnerów i odpowiadał oczekiwaniom zgłoszonym przez nauczycieli i migrantów w procesie badania ankietowego.

Na podstawie powyższego podziału postanowiliśmy, że każdy z partnerów stworzy propozycję jedenastu scenariuszy lekcji opierających się na każdym rodzaju mediów (patrz tab.1). Staraliśmy się przy tym unikać powtarzania podrodzajów, tak aby nie stworzyć np. trzech lekcji dotyczących prognozy pogody (audiowizualnej, audialnej i wizualnej). Nadesłane propozycje zostały następnie ocenione przez pracowników Uniwersytetu Wolverhampton (odpowiedzialnych za stworzenie materiału edukacyjnego projektu) oraz pracowników LEaP (wewnętrznego ewaluatora). Po odrzuceniu najsłabszych propozycji pozostało repozytorium 50 scenariuszy lekcji, które w języku angielskim zostaną umieszczone na platformie edukacyjnej w formie swego rodzaju biblioteki. Scenariusze te są abstrakcyjną wersją lekcji bez konkretnych materiałów medialnych. To propozycje typu: „Nauczyciel powinien odnaleźć w prasie ogłoszenia dotyczące wynajmu mieszkań, a następnie...”. Czasami jednak oparte są na autentycznych tekstach medialnych, takich jak teksty piosenek, artykuły prasowe itd.

Spośród pięćdziesięciu scenariuszy wybrano 12 najlepszych propozycji. Są to:

- zwiastun filmowy,
- serial,
- radio kierowców,
- materiały prasowe,
- wiadomości radiowe,
- teledysk,
- materiały wideo z YouTube,

⁷ Chodzi o rodzaj mediów otaczających nas w życiu codziennym, takich jak: tablice i tabliczki informacyjne, reklamy uliczne, bilbordy, znaki drogowe itd.

- fotografia,
- portal społecznościowy,
- oznakowania/ billboardy,
- muzyka,
- czasopisma.

Te dwanaście tematów zostanie opracowywanych przez partnerów na podstawie autentycznych materiałów medialnych, a następnie umieszczonych z pełnym zestawem ćwiczeń na platformie edukacyjnej dla każdego z języków osobno. Opis lekcji będzie natomiast podstawą pewnego rodzaju przewodnika dla nauczycieli „Jak korzystać z materiałów medialnych w językowym kształceniu migrantów”.

Wszystkie scenariusze zostaną wielokrotnie zweryfikowane. W czasie spotkania w Empoli we Włoszech w maju 2014 r. nauczyciele praktycy i wykładowcy z krajów partnerskich ocenili sześć pierwszych scenariuszy dla każdego języka. W rezultacie tej oceny postanowiono wprowadzić drobne zmiany natury redakcyjnej oraz położyć większy nacisk na kontekst kulturowy w przygotowywanych lekcjach. Następnie przeprowadzimy pilotaż wśród uczących się migrantów i nauczycieli w każdym kraju partnerskim projektu. Po wyeliminowaniu błędów, wzbogaceni o uwagi uczestników pilotażu przystąpimy do konstruowania sześciu kolejnych lekcji. Całość będzie ponownie weryfikowana i poprawiana.

4. ZAMIERZONY REZULTAT

Zamierzonym rezultatem projektu „LiMe – Languages in Media” jest stworzenie ogólnodostępnej multimedialnej platformy edukacyjnej na bazie platformy *moodle*, wspomagającej nauczanie języka ojczystego krajów partnerskich jako drugiego na poziomach A2–B2, oraz wsparcie językowego samokształcenia migrantów w zakresie języka kraju osiedlenia. Platforma będzie dostarczać interaktywne, gotowe scenariusze lekcji, użyteczne dla nauczycieli, oraz ćwiczenia i wskazówki do samokształcenia dla migrantów w zakresie języka angielskiego, hiszpańskiego, niemieckiego, polskiego i włoskiego. Wszystkie scenariusze lekcji i ćwiczenia zostaną opracowane na podstawie autentycznych materiałów medialnych. Nauczyciele innych języków będą mogli korzystać z angielskojęzycznego repozytorium scenariuszy lekcji, aby adaptować je do własnego języka. Poza tym na platformie zostaną umieszczone wskazówki dla nauczycieli, jak korzystać z materiałów medialnych, jak korzystać z platformy *moodle*, jak tworzyć interaktywne ćwiczenia, np. za pomocą *moodle* lub *Hot Potatoes*.

4.1 Logowanie na platformę

Platforma będzie ogólnodostępna dla wszystkich użytkowników po standardowym automatycznym logowaniu – poprzez stronę projektu lub wpisując adres platformy w wyszukiwarce internetowej.

Projekt jest w trakcie tworzenia, więc wszystkie dodatkowe informacje na temat postępu jego rozwoju mogą Państwo znaleźć na stronie internetowej projektu: <http://www.languages-in-media.eu/>.

5. PRZYKŁADOWY SCENARIUSZ LEKCJI NA PODSTAWIE ZWIASTUNU FILMOWEGO KOMEDII *PIENIĄDZE TO NIE WSZYSTKO* W REŻYSERII JULIUSZA MACHULSKIEGO

Zwiastun filmowy Lekcje - wprowadzenie

Pomoce dydaktyczne

- o Komputer z dostępem do Internetu
- o Projektor multimedialny
- o Słuchawki lub dobre głośniki
- o Słowniki papierowe lub dostęp do tłumacza internetowego

Streszczenie

Lekcja w oparciu o zwiastun polskiego filmu „Pieniądze to nie wszystko”. „Pieniądze to nie wszystko” to polski film nakręcony w 2001 r. w reżyserii **Juliusza Machulskiego** prezentujący ironiczny i komiczny obraz przemian gospodarczych w Polsce lat dziewięćdziesiątych. Młody biznesmen trafia przypadkiem do wsi, w której zlikwidowano PGR i zostaje porwany przez jej mieszkańców. Film pokazuje konflikt między nowo powstającą klasą kapitalistów, a polskimi *homo sovieticus*.

Zdania wytłuszczone w streszczeniu lekcji są interaktywne i zawierają odnośniki do Wikipedii.

Zwiastun filmowy Lekcja - Poziom A2

- 1) Proszę obejrzeć zwiastun filmu <http://youtu.be/mbhZpffCCag> bez głosu. Proszę opisać poszczególne sceny.
- 2) Proszę obejrzeć zwiastun z dźwiękiem <http://youtu.be/mbhZpffCCag>. Czy rozumiecie Państwo więcej?
- 3) Proszę jeszcze raz obejrzeć zwiastun a następnie rozwiązać **zadanie 1** (hot potatoes).
- 4) Proszę uzupełnić dialog telefoniczny w **zadaniu numer 2** (hot potatoes)
- 5) Proszę porównać Państwa zadanie z treścią dialogu **transkrypcja**.
- 6) Film Juliusza Machulskiego to komedia. Jakie inne gatunki filmowe Państwo znają? Proszę rozwiązać **zadanie 3** (hot potatoes)
- 7) Przypomnienie/wprowadzenie zasad tworzenia zdań warunkowych. Proszę rozwiązać **zadanie 4** (hot potatoes).
- 8) Dyskusja: Czy pieniądze są ważne w życiu. Dlaczego?
 - a) czy dzięki pieniądзом nasze życie może być wygodniejsze?
 - b) czy dzięki pieniądзом możemy mieć więcej przyjaciół?
 - c) czy pieniądze mogą powodować problemy w naszym życiu?
- 8) Praca domowa: „Proszę opisać i scharakteryzować jedną wybraną postać ze zwiastuna filmu.”

Tym razem słowa wytłuszczone zawierają odnośniki do interaktywnych ćwiczeń lub dokumentów pdf, które można wydrukować.

6. PODSUMOWANIE

Na początku była wątpliwość. I jak to bywa z wątpliwościami twórczymi, zaowocowała próbą jej rozwiania. Projekt „LiMe – Languages in Media” nie jest ani pierwszą, ani też pewnie ostatnią próbą wsparcia glottodydaktyki europejskiej w jej praktycznym wymiarze poprzez wykorzystanie autentycznych materiałów pochodzących z mediów. W imieniu twórców projektu mogę zapewnić, że robimy wszystko, aby był on próbą jak najbardziej udaną, atrakcyjną w swej formie, zarówno dla migrantów, jak i dla ich nauczycieli języka, a nade wszystko – dla obu tych grup użyteczną. Mamy nadzieję, że trzydzieści sześć gotowych scenariuszy lekcji (po dwanaście dla poziomów: A2, B1 i B2) i tyle samo gotowych zestawów ćwiczeń do samoedukacji, przeznaczonych dla migrantów, w pięciu językach europejskich oraz wskazówki dla uczniów, jak korzystać z mediów oraz jak samemu tworzyć interaktywne ćwiczenia, okażą się cenną pomocą w naszym codziennym glottodydaktycznym trudzie.

BIBLIOGRAFIA

Gajda J., 2005, *Media w edukacji*, Kraków.

Ohm, U., 2010, *Medium, das/Medien*, [w:] *Fachlexicon Deutch als Fremd- und Zweitsprache*, red. H. Barkowski & H-J Krumm, Tübingen: Gunter Narr.

http://www.languages-in-media.eu/sites/default/files/LiMe_WP2_Final%20summary%20report.pdf

Sławomir Rudziński

“LIME – LANGUAGES IN MEDIA” PROJECT – HOW TO SUPPORT MIGRANTS AND THEIR TEACHERS BY MEDIA CONTENT IN LANGUAGE EDUCATION

Keywords: glottodidactis, “LiMe – Languages in Media” project, teaching languages to migrants

Summary. The article outlines the purpose of the European LiMe Project as well as its current stage of development and intended aims. The project’s purpose is to create a Moodle platform that will support native language teaching and learning processes in the learner’s country of choice. This would be achieved through the skilled use of authentic media content. The authors of the project propose that such content may have great potential in the provision of cultural adaptation for migrants. The project is to result in a creation of ready-to-use lesson plans, incorporating existing media content, for levels A2–B2 in 5 European languages. A set of exercises will also be created with the aim of supporting the migrants in better understanding and fuller access to the media content.